

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଏବେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ପବିତ୍ର ପରମାତ୍ମାଙ୍କ କୋଳକୁ ଆସିଛ, ତୁମକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ମଧୁସ୍ ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ” ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନିଶା ଏବଂ ନିଶାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷଣ କିପରି ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନିଶା ରହିଥିବ ଯେ ଆମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ବାବାଙ୍କର କୋଳକୁ ଆସିଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ଆମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧୁସ୍ ଖରାପ ବିଚାର ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଓଲଟା କରମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ଗୁଣୀ ହୋଇ ନିଜର ଯାତ୍ରା କରିଥାନ୍ତି କି ମୋଠାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଗନ୍ଧ ମିଳୁଛି? ମୋର ଆଖି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟି କାହା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେଉ ନାହିଁ ତ?

ଗୀତ:- ମରନା ତେରୀ ଗଲୀ ମୈ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ, ପୁଣି ତା’ର ଅରଥ ମଧୁସ୍ ମନ ଭିତରେ ବିଚାର ସାଗର ମନଥନ କରି ବାହାର କରିବା ଉଚିତ । ଏ କଥା କିଏ କହୁଛି ଯେ ମରନା ତେରୀ ଗଲୀ ମୈ? ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି, କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ପାବନ ଆତ୍ମା ତ ଅନ୍ତମ ସମୟରେ ହିଁ କୁହାଯିବ ଅଥବା ପାବନ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ମଧୁସ୍ ପବିତ୍ର ମିଳିବ । ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ । ଏକଥା ମଧୁସ୍ ଜାଣିଛ ଯେ - ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ମରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏକ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡି ଅନ୍ୟର ହେବା ଅର୍ଥ ଜଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ମରି ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ବଞ୍ଚିବା । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମଧୁସ୍ ଯଦି ଶରୀର ଛାଡିବ ତେବେ ଅନ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଇ ଜନ୍ମ ନେବ ନା । ଏହା ମଧୁସ୍ ସେହିପରି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବଞ୍ଚିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ପୁଣି ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲିଏଷ୍ଟର କୋଳକୁ ଯାଉଛ । ତେବେ ଏହି ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କିଏ? (ବାବା) ଆଉ ହୋଲି କିଏ? (ସନ୍ତାନସ୍ଥାପନା), ଏହି ସନ୍ତାନସ୍ଥାପନାଙ୍କୁ ହିଁ କେବଳ ହୋଲି କୁହାଯିବ । ତୁମେ ଏବଂ ସନ୍ତାନସ୍ଥାପନାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । ସେମାନେ ଯଦିଓ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ ତ ପୁଣି ବି ପତିତତ୍ଵଠାରୁ ହିଁ ନେଉଛନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ହେଉଛ । ତୁମକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ବାବା ଏଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଘରଦ୍ଵାର ଛାଡି ହୋଲି ହେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଉଛି ନା । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେଉଛ । ତୁମର ଏହି ସନ୍ତାନସ୍ଥାପନା ବେହରା ଅଟେ । ତାହା ହେଉଛି ହର ସନ୍ତାନସ୍ଥାପନା । ସେମାନେ କେବଳ ହୋଲି ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେଉଛ । ତୁମର ବିବେକ ମଧୁସ୍ କହୁଛି - ଆମେ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛୁ । ସେହି ସନ୍ତାନସ୍ଥାପନାମାନେ ତ ରତ୍ନୋତ୍ପତ୍ତି ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ଵାରରେ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି । ତେବେ ଫରକ ରହିଲା ନା । କେଉଁଠି ରତ୍ନୋତ୍ପତ୍ତି, କେଉଁଠି ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ । ତୁମେମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହୋଲିଏଷ୍ଟ ହେଉଛ । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମଧୁସ୍ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେମର ସାଗର ମଧୁସ୍ ଅଟନ୍ତି । ଇଂରାଜୀରେ ତାଙ୍କୁ ଓସନ୍ ଅଫ୍ ନଲେଜ୍, ଓସନ୍ ଅଫ୍ ଲଭ୍ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ, ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହିଭଳି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କର । ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ଆସି ଆମକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କର । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧୁସ୍ ସେତିକି ନିଶା ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ! ଏହାଦ୍ଵାରା ଆମେ କ’ଣ ହେବୁ? ତେଣୁ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧୁସ୍ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନେ ପତ୍ର ଲେଖୁଛନ୍ତି - ବାବା, ଆମ ପାଖକୁ ମାୟାର ଚୋପାନ ବହୁତ ଆସୁଛି । ଆମକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଦେଉ ନାହିଁ, ଆମର କାହିଁକି ଏପରି ଖରାପ ବିଚାର ଆସୁଛି, ଯେବେକି ଆମକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେବାକୁ ପଡିବ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିଲୁଲ୍ ଅନ୍-ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତରୁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ବହୁତ ଜନମର ଅନ୍ତମ ଜନ୍ମରେ ବାବା ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ - ଆମେ କ’ଣ ହେଉଛୁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଏପରି କିଏ କରିଥାନ୍ତା? ଭାରତ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା ନା । ଏହି ସମୟରେ ଭାରତ ତମୋପ୍ରଧାନ ଭରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ଏହାକୁ ଆମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କରୁଛୁ । ତେବେ ଏଭଳି କରିବା ପାଇଁ ତ ନିଶ୍ଚିତ କେହି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନା । ନିଜ ଭିତରେ ମଧୁସ୍ ସେହି ନିଶା ଆସିବା ଦରକାର ଯେ ମୋତେ ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ସେହିପରି ଗୁଣ ମଧୁସ୍ ରହିବା ଦରକାର । ଏକଦମ୍ ତଳୁ ଏକଦମ୍ ଉପରକୁ ଚଢ଼ୁଛ ନା । ସିତି ଚିତ୍ରରେ ମଧୁସ୍ ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନ ଲେଖା ହୋଇଛି ନା । ଯେଉଁମାନେ ତଳକୁ ଖସି ଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ କିପରି ନିଜକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କହିପାରିବେ । ତେଣୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ବାବା ହିଁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ, ତେଣୁ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । ବାବା ଆମକୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗକୁ ହିଁ ଫୁଲର ବଗିଚା

କୁହାଯାଉଛି । ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ପରକାରର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ନ ରହୁ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ହିଁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମର କାହା ପ୍ରତି ବି କୁଦୃଷ୍ଟି ନ ଯାଉ । ଏପରି ଓଲଟା କରମ ନ ହୋଇଯାଉ ଯାହାକି ମନକୁ ଖାଉଥିବ ଏବଂ ବିକରମର ଖାତା ଜମା ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଧନ ଜମା କରୁଛ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତିବିହୀନ ହେଉଛୁ । ଏବେ ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ଦୈବୀ ଗୁଣରେ ଭରପୁର ଅଟେ ତ? ବାବା ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସେହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛି? ଦେଖ - ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିପରି? କେଉଁଠି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କେଉଁଠି ତୁମେମାନେ!

ତୁମ ଭିତରେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ କାହା କୋଳକୁ ଆସିଛୁ! ସେ ଆମକୁ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? ଅନ୍ତମୂର୍ଖୀ ହୋଇ ଦେଖିବା ଦରକାର - ମୁଁ କେତେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛି? ମୋତେ କେତେ ଗୁଲ-ଗୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲ ଭଳି ହେବା ଦରକାର, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ସୁଗନ୍ଧ ମିଳିପାରିବ? ତୁମେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ସୁଗନ୍ଧ ଦେଉଛ ନା । ନିଜ ସମାନ କରୁଛ । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି! ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଉକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୁରୁ ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତୀତ ଉଦ୍ଧାର ମାର୍ଗର ଗୁରୁ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ - ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଉକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୁରୁ । ଉକ୍ତି କଳିଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ରାବଣର ପରବେଶତା ହୋଇଥାଏ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମେ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲୁ, ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଦିନ ବିତିଗଲା ପରେ ତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାମା କୁହାଯିବ ନାହିଁ? ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେହିପରି କଥା । ଧିରେ ଧିରେ ଉକ୍ତିମାର୍ଗ ଗତି ସଦୃଶ ସୃଷ୍ଟିକର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ପୁରା ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ, ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ । ପରେ ପୁଣି କଳା କମ୍ ହେବାକୁ ଲାଗିଥାଏ, ଏହି ଉଦ୍ଧାର ତ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବହୁତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ କଥା ଆସୁନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି? ଓସନ୍ ଅଫ୍ ନଲେଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ଧାର ସାଗର । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ କହୁଛନ୍ତି - ନମସ୍କାର ପିଲାମାନେ । ତୁମେମାନେ ତ ବରହମାଣ୍ଡର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମାଲିକ ଅଟ, ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ନିବାସ କରୁଛ ପୁଣି ବିଶ୍ଵର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମେ ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମମାନଙ୍କର ସାହସ ବା ଉତ୍ସାହ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛ । ମୁଁ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେଉ ନାହିଁ, ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ମହିମାର ଅଧିକାରୀ କରାଉଛି । କୌଣସି ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଯଦି ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ପିତା ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଏମାନେ ପାଠପଢି ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛି । ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଯେତେ ପଦ ଚାହିଁବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରିବ । ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି - ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି ନିଶା ଚିତ୍ତବା ଦରକାର । ବାବା ତ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ସେତେବେଳେ ଆସି ତୁମ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ସେ ତ ଯେପରି ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ଏହି ରଥ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତାଙ୍କର ଅଟେ ନା । ତେବେ ଏହିପରି ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ବାବା ଆସି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ମୁଁ ଏବେ ରିଟାୟାର ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସର ନେଉଛି । ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେଉଛ, ତେଣୁ ଏଠାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କେହି ପତିତ ଆତ୍ମା ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ବାବାଙ୍କର ଚରନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୀର୍ଦ୍ଧାଘର । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଚରନ୍ତକୁ ତ ସବୁ ବିକାରୀମାନେ ହିଁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି କାରଣ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ ଅନହୋଲି । ଏହା ତ ବହୁତ ବଡ଼ ହୋଲି ଚରନ୍ତ ଅଟେ । ଏଠାରେ କୌଣସି ପତିତ ପାଦ ବି ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏପରି ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିହେବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେହିପରି ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହିପରି ନିଷ୍ପନ୍ନ ରଖାଯାଇ ପାରିବ । ଏଠାକୁ କେହି ବି ଭିତରକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି ନା, ଆମେ ଯାଇ ସତ୍ତାରେ ବସିବୁ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସରକାରୀ ଅଫିସରମାନଙ୍କ ପାଖରେ କାମ ରହୁଛି ନା, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତ ବସାଇବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଆଉ କାହାକୁ ଖାତିର୍ କରିବ ନାହିଁ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ରଖିବାକୁ ପଡୁଛି, ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦୁଃଖ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ମନା କରିପାରିବା ନାହିଁ । ତୁମର ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କର ତୁମ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ମଧ୍ୟସ୍ଥ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବୁଝାଇବ ଯେ ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ? ସେମାନେ ତ ରଜୋଗୁଣୀ ସମସ୍ତରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କ'ଣ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ? ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ । ତୁମର ଚାଲି-ଚଳଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କେତେବେଳେ ବହୁତ ଭଲ ହେଉଛି ତ କେତେବେଳେ ପୁଣି ନାମ ବଦନାମ କରିବା ଭଲ ହୋଇଯାଉଛି । ବହୁତ ସେଣ୍ଟରକୁ ଏପରି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଟିକିଏ ବି ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ତ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭୁଲି ଯାଉଛ ଯେ ଆମେ କ'ଣ ହେଉଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଚାଲି ଚଳଣରୁ ବୁଝିଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ କ'ଣ ହେବେ? ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଥିବ ସେ ବହୁତ ରକ୍ଷାଲଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୀୟତା ପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କରିବ । କେବଳ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହୁ ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ । ଆମେମାନେ ଇଶ୍ଵର ପିତାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ସମ୍ମାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛ । ବାବା ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆହୁରି ସମସ୍ଥ ଲାଗିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ତ କରମ ଅନୁସାରେ ହିଁ ରହିଥାନ୍ତି ନା । ରହିବା ଘର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ଵ-ରଜୋ-ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିଥାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଭବନର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଚାଲିଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପକ ଭବନର ନିର୍ମାଣ କରୁଛ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମକୁ

ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଭାରତ ଯାହାକି ଅନହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଅନହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତରୁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ତାକୁ ଆମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କରୁଛୁ, ତେଣୁ ନିଜ ପୂର୍ବ କେତେ ସାବଧାନୀ ରହିବା ଦରକାର । ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଏପରି ନ ହେଉ ଯାହାଦ୍ୱାରାକି ଆମର ପଦ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଉତ୍ତର ହୋଇଯିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ପତ୍ନୀ ଲେଖିଲେ ବାବା କ'ଣ କହିବେ । ନା, ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଏବେ କ'ଣ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କୁହାଯିବ କି! ଆତ୍ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାବନ ହୋଇଗଲା ପରେ ପୁଣି ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେଉଛ । କିନ୍ତୁ ପଦ ପାଇବାରେ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ କରାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ମାନ ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତୁଳନା କରି ଦେଖାଅ । କେଉଁଠି ଇଏ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ, କେଉଁଠି ସେମାନେ କେବଳ ହୋଲି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ । ଏହି ଲକ୍ଷଣୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ତ ଜନ୍ମ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହୋଇଥାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ଶିବବାବା ଆମକୁ ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମାମେକମ୍ ସ୍ବାଦ କରୋ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ଅଗରୀରୀ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିବବାବା ପାଠ ପଢ଼ାଇ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମପାତ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହି ସବୁ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଯିଏ ବ୍ରହ୍ମପା, ସେ ହିଁ ବିଷଣୁ ହେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟସ୍ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ କିଛି ବି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ତୁମେମାନେ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ତୁମେ ଆନୁସାରେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛୁ । ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ କେହି ବି ନେଇ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଅମୁକ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲା, ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଗଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବିକାରୀ, ପତିତ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ କିପରି ଯିବେ? ତୁମେମାନେ ହିଁ ଏହିକଥା ବୁଝାଇପାରିବ, ତେବେ ଯାଇ ଜାଣିବେ ଯେ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ନିଶା ରହିଛି । ଏହିପରି ବିଚାର ସାଗର ମନଥନ କର ଯେ, କାହାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବ । ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ମନ ଭିତରେ ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଦରକାର । ଏଥିପାଇଁ ଫେରସ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ତ ରଖିବାକୁ ହେବ, ମୋତେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗ୍ୟ ପୁଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହଁନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ତ ବହୁତ ମଜାଦାର ଅଟେ । ଭିତରେ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛି - ଆମେ ଏହି ଭାରତକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କରିବୁ । ତୁମର ଚାଲି-ଚଳଣ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହେବା ଦରକାର । ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଚାଲି-ଚଳଣରୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଜଣା ପଡ଼ିଯାଏ । ଶିବବାବା ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ତାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ଏପରି ଚଳଣି ହେଉ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଜାଣିଯିବେ ଯେ ଇଏ ତ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଧୀରେ ଧୀରେ ତୁମେମାନେ ହୋଇଯିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ତ ମହିମା ବିସ୍ତାର ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ପୁଣି କାଇଦା କାନୁନ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସବୁ ଲାଗୁ ହୋଇଯିବ, ଯାହାକି କୌଣସି ପତିତ ଆତ୍ମା ଭିତରକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆଉ କିଛି ସମୟ ଦରକାର । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ରାଜଧାନୀ ମଧ୍ୟସ୍ତ ତିଆରି ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ତା'ପରେ ନିୟମ କାନୁନକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି କରିବାରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ତା'ପରେ ତ ପାଣ୍ଡବ ଭବନଠାରୁ ଆରୁରୋତ ପରମ୍ପରା ଧାଡ଼ି ଲାଗିଯିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଆଗକୁ ଚାଲ । ଏବେ ତ ବାବା ତୁମର ଭାଗ୍ୟକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ମଧ୍ୟସ୍ତ କାଇଦା ଅନୁସାରେ କହୁଛନ୍ତି ନା । ପାଦ ତଳେ ପଦ୍ମ ଫୁଲ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା । ଏସବୁ ତ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମହିମା ଅଟେ । ପୁଣି ବି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଆର୍ତ୍ତ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଏପରି କୌଣସି କରମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେପରି ମନକୁ ପାପ ଛୁଆଁ ଥିବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନର ଦୁର୍ଗନ୍ଧକୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ନିଜର ଚଳଣିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେବା ପାଇଁ ପୁରା-ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟସ୍ତ ଏପରି ନ ହେଉ ଯାହାଦ୍ୱାରା କି ପଦ ଉତ୍ତର ହୋଇଯିବ ।

ବରଦାନ:- ନିରାଶା ରୂପୀ ଅଗ୍ନି ଉପରେ ବସିଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଜୀବନର ଦାନ ଦେଉଥିବା ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସମ୍ପଦନ ଭବ ।

ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସଦା ସୁସ୍ଥ, ସଦା ସମୃଦ୍ଧ ଏବଂ ସଦା ଖୁସିରେ ରହିବାର ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସର୍ବଦା ଭରପୁର

ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଖୁସିବାସିଆ, ହର୍ଷିତମୁଖ ରେହେରାକୁ ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚି ରହିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମିଳିଯାଏ କାହିଁକି ନା ଏବେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜୀବିତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିରାଶାର ଅଗ୍ନି ଉପରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମରଜୀବା କର । ନୂଆ ଜୀବନର ଦାନ ନିଅ । ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ଯେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ପ୍ରାପ୍ତି ମୋ'ର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଧାରଣା ପାଇଁ ଡବଲ ଅଣ୍ଡରଲାଇନ୍ ଲଗାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅ ।

ସଂଲୋଚନ:- ନିଆରା ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ କର୍ମ କରିବା ହିଁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ୱର:- ଏବେ ସମ୍ପଦନ୍ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

କର୍ମାତୀତର ଅର୍ଥ ହେଲା - ସବୁ ପ୍ରକାରର ସିମିତ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଭାବ ସଂସ୍କାରଠାରୁ ଅତୀତ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଆରା ହୋଇଯିବା । ସୀମିତର ଅର୍ଥ ହେଲା ବନ୍ଧନ, ଅସୀମର ଅର୍ଥ ହେଲା ନିର୍ବନ୍ଧନ । ବ୍ରହ୍ମାବାଦୀଙ୍କ ସମାନ ଏବେ ସୀମିତ ମୋ'ର ମୋ'ର ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ଅବସ୍ଥକ୍ତି ଦିବସ ପାଳନ କର । ଏହାକୁ ହିଁ ସନ୍ନେହର ପ୍ରମାଣ କୁହାଯାଏ ।